

цими показниками потрапити в першу п'ятірку країн світу.

Висновки. Туреччина має всі передумови для розвитку туризму як сфери обслуговування. Турецька Республіка є однією з найсучасніших туристичних країн світу з важливим геополітичним розташуванням, природні та техногенні ресурси, які сприяють розвитку міжнародного туризму. Успішний розвиток туризму в країні має значний вплив на основні галузі народного господарства, надає значні можливості для зайнятості шляхом створення нових робочих місць, розвитку інфраструктури рекреаційного та туристичного комплексу країни. На розвитку сфери туризму зосереджені величезні зусилля турецького уряду та бізнесу, наслідком чого є сталий розвиток туризму.

Список використаних джерел

1. Єремія Г. Особливості розвитку туризму в Туреччині. Вісник Львівського університету. Серія географічна. 2013. Випуск 43. Ч. 2. с. 34 – 38.
2. Масляк П. О. Країнознавство: Підручник. К.: Знання, 2008. 292 с.
3. World Travel & Tourism Council (WTTC) (2019), Turkey World Travel & Tourism Council. Travel & Tourism, Economic impact 2018, London, United Kingdom.
4. URL: <https://mandry.club/>
5. URL: <https://tourlib.net>
6. URL: <http://rc.invest.gov.tr/ru-RU/sectors/Pages/WellnessAndTourism.aspx>
7. URL: <https://www.toleyis.org.tr/>
8. URL: <http://kapital.kz/kapital-style/9076/turciya-2023-diversifikaciya-turizma.html>

Є. І. Яковенко, В. С. Павленко

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

УМОВИ ТА РЕСУРСИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ІНДОНЕЗІЇ

У статті розглядаються сучасні особливості умови та ресурси, які пов'язані з розвитком індустрії туризму в Індонезії. Проаналізовано основні показники туристичної сфери країни. Розкрито основні переваги розвитку туризму Індонезії.

Ключові слова: туризм, соціально-економічні умови, Індонезія, національна економіка, рівень розвинутої.

В статье рассматриваются современные особенности условия и ресурсы, связанные с развитием индустрии туризма в Индонезии. Проанализированы основные показатели туристической сферы страны. Раскрыты основные преимущества развития туризма Индонезии.

Ключевые слова: туризм, социально-экономические условия, Индонезия, национальная экономика, уровень развитости.

The article examines the current conditions and resources associated with the development of the tourism industry in Indonesia. The main indicators of the country's tourism sector are analyzed. The main advantages of Indonesia's tourism development are revealed.

Key words: tourism, socio-economic conditions, Indonesia, national economy, level of development.

Актуальність обраної теми можна пояснити у наявності в Індонезії унікальної ісламської культури, яка притягує любителів релігійного туризму в основному з мусульманських країн Азії та Океанії, таких як: Китай, Сінгапур, Малайзія, Туреччина, тощо. Але прибувають і туристи із країн Європи, яким є цікавий релігійний вид туризму у цій країні.

Теоретичні й практичні аспекти розвитку туризму досліджувались такими відомими вітчизняними і зарубіжними вченими, як: О. О. Бейдик, П. Дейліс, Дж. Мартин, В. А. Квартальнов, В. Г. Гуляєв, А. П. Дурович, Ж. Каз, Ф. Котлер, Дж. Боуен, Дж. Мей кенз, К. Р. Маконнел, С. Л. Брю, А. Б. Гайдук, В. Г. Герасименко, Л. С. Гринів, Г. В. Ковалевський, І. О. Олександров, Д. М. Стеченко, Л. М. Яцун.

Мета. Основною метою дослідження є виявлення умов та ресурсів, які надаються для розвитку індустрії туризму в Індонезії.

Виклад основного матеріалу. Уряд країни прагне розвивати туристичну інфраструктуру острова, залучаючи нові категорії туристів. Крім того влада планує побудувати новий міжнародний аеропорт в провінції Джембрана на заході Балі. У березні 2010 року міністерством туризму Індонезії представило план розвитку туристичної галузі на період з 2010 по 2014 роки. У 2010 році безпосередньо на острів Балі планується залучити не менше 2,1 млн. туристів. Директор з маркетингу туристичного представництва країни відзначає, що Індонезія в змозі приймати 10 млн. туристів. У 2011 році прийняли – 7,1 млн., в 2012 – 7,5 млн., в 2013 – 8 млн., в 2014 – 8,5 млн. чоловік. Уряд Індонезії прийняв ряд кроків для стимулювання турпотоків. Влада розраховує, що це допоможе збільшити кількість російських туристів на 30%.

Проект розвитку туризму, відповідного нормам шаріату, готується представити Індонезія, яка подібним чином відповідає на збільшений прошарок гостей з мусульманських країн, які обирають для відпочинку напрямки, здатні гарантувати їм цінності ісламської культури і традицій.

Індонезія – неповторний культурний світ, який утворився шляхом взаємодії чотирьох світових релігій: християнства, ісламу, буддизму й індуїзму. 250 – 300 етнічних груп, об'єднаних в одну державу із населенням понад 240 млн осіб, живуть більше ніж на 17 тис. островів, мають власні мови чи діалекти. На одному острові живуть переважно мусульмани (Ява), на іншому – індуси (Балі), на третьому - християни (північ Сулавесі).

В Індонезії існують різноманітні підходи до створення та функціонування органів регулювання індустрії туризму. Це пояснюється специфікою соціально-економічних та політичних умов розвитку окремих районів, рівнем значущості та масштабами туризму в національній економіці,

рівнем розвинутості ринкових відносин [2].

В країні розробляються спеціальні державні програми стимулювання туризму, які передбачають прямі субсидії або пільги, збільшення бюджетних асигнувань на розвиток інфраструктури.

Розвиток масового міжнародного туризму сприймається в індонезійському суспільстві неоднозначно. Особливо це стосується залучення сакральних пам'яток до туристичного використання, яке супроводжується суперечками, скандалами і навіть терористичними актами. Найбільше нарікань викликають західні туристи, які мало знайомі із буддійською чи індуїстською культурою окремих районів країни й інколи ображають своєю поведінкою релігійні почуття аборигенів.

Індонезія цікава численними культурними та історичними пам'ятками, а також різноманітними і надзвичайно «густонаселеними» національними парками.

Суматра – п'ятий за величиною острів світу з сотнями кілометрів пляжів з темного піску, десятками найчистіших гірських озер і руїнами стародавніх храмових комплексів. Відомі пам'ятки: вулканічне озеро Тоба, королівські могили і палац на острові Самосир, палац Істана, мечеть Месджід – Райян і військовий музей «Букіт – Барісан» у Медані. У північній частині Суматри знаходиться найбільший заповідник країни Гунунг – Лесер, де мешкають рідкісні носороги, тигри, дикі бики і орангутанги.

На острові Суматра близько 10 найчистіших озер, у тому числі і найбільше вулканічне озеро південно-східній Азії - Тоба площею 1775 кв. км. У північній частині Суматри знаходиться найбільший заповідник країни - Гунунг – Лесер, що охороняє місця проживання рідкісного суматранського носорога, тигрів, диких биків і орангутанга, а також реліктові гірські ландшафти та унікальні відслонення гірських порід. Весь заповідник являє собою прекрасні джунглі, в самому серці яких розташувався Реабілітаційний центр для орангутангів Бохорок [1].

Сурабая – друге за розміром місто Індонезії розташоване на острові Ява, в гирлі річки Калі-Мас. Якщо Джакарта є політичною столицею країни, то Сурабая – столиця економічна. Тут зосереджені найбільші промислові підприємства. Це великий торговий порт.

Місто Бандунг заснований голландцями в 1810 році. Це великий економічний і культурний центр, тут знаходиться знаменитий університет «Паджаджарон». Місто має прямокутне планування, широкі озеленені вулиці і парки. В архітектурі палаців, будівель готелів і навчальних закладів поєднуються європейські та східні традиції.

Індонезія стала Меккою для туристів. Незважаючи на велику відстань, що відділяє її від Європи і США, потік туристів зростає. Популярним є автобусний тур по острову Ява з відвідуванням індуїстських храмів на плато Дієнг, грандіозного буддистського святилища Боробудур, палацу султана в Джок'якарті, численних природних пам'яток (діючі вулкани Тангкубан Праху і Бромо, гарячі джерела Сарьятер). Улюбленими місцями відпочинку туристів є також острова Балі і Ломбок [3].

Серед численних готелів в туристичних центрах чимало готелів, побудованих в традиційному стилі. Індонезійські готелі відрізняються високим рівнем обслуговування і відносно низькими цінами. Бажаючим також надаються всі можливості для занять вітрильним спортом, віндсерфінгом, підводним плаванням [4].

Найвідоміший курортний центр Індонезії - острів Балі. Найзахідніший із Малих Зондських островів, він знаходиться недалеко від Яви і пов'язаний з нею поромною переправою. Однак більша частина туристів з європейських країн, минаючи Яву, летить прямо в столицю Балі – Денпасар.

Балі приваблює не тільки своїми первозданими ландшафтами, тропічними лісами і видом вулкана Агунг, а й тим, що це острівець індуїстської культури в найбільшій мусульманській країні світу. Численні храми (пура) з терасовими дворами, пишними воротами і багатоярусними вежами, що іноді несподівано з'являються серед тропічного лісу, витончені і вишукані.

На Балі можна помилуватися і виробами народного мистецтва - різьбою по дереву, кістках, камню, ювелірних виробам, тканинами із різноманітним забарвленням, керамікою. Балійці відомі у всьому світі і як вправні танцюристи і музиканти. Народне свято балійців - це ні з чим не порівнянне видовище. Балі - рай для любителів водного спорту.

Туризм в Індонезії є важливим компонентом індонезійської економіки, а також суттєвим джерелом його грошових надходжень. У 2011 році число туристів з інших країн, які прибувають в Індонезію виросло на 9,24 відсотка до 7,65 мільйонів чоловік проти близько 7 мільйонів туристів у 2010 році. Тривалість перебування туристів становить 7,84 дня. В середньому туристи витрачають близько \$ 1,118.26 під час відпочинку.

Земля старовинного Індонезійського народу залишається однією з найкращих та найщедріших у світі. Неймовірно красиві, різноманітні тропічні ліси, архітектурні пам'ятки різних історичних епох - усе це дає право вважати Індонезію країною, привабливою для іноземних туристів.

Країна також володіє й іншими ресурсами для залучення великого загалу іноземних відвідувачів: національні парки й заповідники, річки та

озера, гірські хребти та вершини. Територія Індонезії - одна із найбагатших в світі за різноманітністю флори й фауни. Рекреаційні ресурси країни дозволяють організувати різні види відпочинку, орієнтовані на різноманітний загал, та приймати закордонних гостей.

Індонезія приваблює туристів не лише первісними ландшафтами і тропічними лісами, але і численними індуськими храмами, кожний з яких є унікальною пам'яткою архітектури. На особливу увагу заслуговують пляжі країни. Тут дивовижні умови для зайняття практично будь-якими видами водного спорту. Численні вітрильники з туристами курсують вздовж узбережжя, а сучасні судна швидко долають відстані між островами.

На острові 230 офіційних святкових днів у році. Тому численні церемонії та святкові ходи можна побачити на вулицях міст і сіл мало не щодня. На початку відбувається обряд освітлення дарів. Потім, під ритмічну музику вся процесія прямує до машин [2].

Релігійні вірування міцно увійшли в життя балійців. Ніхто не сумнівається в існуванні різних божеств, в тому, що ночами вони стежать за ними і їх статуї у храмах оживають, в тому, що їм не байдуже, яке життя веде цей народ. Тому жителі цього чудесного острова намагаються прожити праведне життя, вважаючи кожен день за чарівний подарунок.

Висновки. Отже, я вважаю, що наявність таких сприятливих умов та ресурсів пояснюється теплим екваторіальним кліматом, різних ландшафтів, які характерні для розвитку природоохоронних територій. Географічне острівне положення Індонезії дозволяє розвиток серфінгу, яхтингу, дайвінгу, пляжного відпочинку та СПА-терапії. Різноманітність та багатий вибір архітектурних та культурно-історичних пам'яток, споруд, храмів сприяє розвитку релігійного та пізнавального туризму. Індонезія має унікальну ісламську культуру, що притягує туристів із всього світу та робить країну одною із перших лідерів по релігійному туризму в регіоні.

Населення в Індонезії дуже вірує та привітне, але не потрібно користуватися цим та порушувати їхні правила та закони. До цього треба відноситися серйозно та з повагою і тоді відпочинок саме в Індонезії запам'ятається назавжди.

Список використаних джерел

1. Банділенко Г. Г., Гневушева Є. І., Деопик Д. В., Циганов В. А. Історія Індонезії (у трьох частинах). М., 1992-1993.
2. Смаль І. В. Туристичні ресурси світу. Ніжин: Видавництво Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, 2010. 336 с.
3. Геологія Індонезії. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Індонезія>
4. Офіційний сайт готельної бази світу. URL: <http://www.trivago.ru>